

ת"פ 58782/05/15 - מדינת ישראל נגד אביב ע.א. שרותים בע"מ, יריב בן זקן, מלון מעלה החמישה, גיל צפריר

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

09 דצמבר 2015

ת"פ 58782-05-15 מדינת ישראל נ' אביב ע.א. שרותים בע"מ ואח'

המאשימה	השופטת דיתה פרוז'נין מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יצחק ששון	בפני
הנאשם	1. אביב ע.א. שרותים בע"מ 2. יריב בן זקן ע"י ב"כ עו"ד גיא פלדמן 3. מלון מעלה החמישה 4. גיל צפריר ע"י ב"כ עו"ד מאירה נועם	נגד

החלטה

- ביום 31.5.15 הגישה המאשימה כתב אישום נגד הנאשמים הנ"ל בגין העסקת בני נוער בחודשים יוני-יולי 2008 בבית מלון במעלה החמישה מעל לשעות העבודה המותרות על פי חוק, בגין העסקת בני נוער בשעות לילה בניגוד להוראות סעיף 24 לחוק עבודת נוער, התשי"ג-1953, ובגין העסקת בני נוער ביום המנוחה השבועית מבלי שניתנה להם מנוחה שבועית של 36 שעות רצופות. הנאשמת 1 הינה חברה המספקת כוח אדם, והנאשם 2 הינו נושא המשרה בחברה; הנאשמת 3 הפעילה בתקופת הרלבנטית לכתב האישום את בית המלון, והנאשם 4 היה מנכ"ל הנאשמת 3.
- הנאשמים 3 ו-4 טוענים כי יש לבטל את כתב האישום שהוגש נגדם משום שהוגש לפני שניתנה החלטת התובע המוסמך בבקשתם לביטול הקנס, ובטרם מוצה ההליך המנהלי. לטענתם לא ניתן להגיש כתב אישום עד למיצויו של ההליך המנהלי. לפיכך יש לבטלו. הנאשמים 3 ו-4 טענו גם לשיהוי בהגשת כתב האישום ולהתיישנות העבירות.
- ואלה העובדות הרלבנטיות לענייננו, ואשר לא היו שנויות במחלוקת בין הצדדים:

א. ביום 1.10.14 הודיעה המאשימה לנאשמים 3 ו-4 בכתב כי הושתו עליהם קנסות מינהליים בגין

עמוד 1

העבירות המפורטות לעיל.

ב. ביום 15.2.2015 הגישו הנאשמים בקשה לביטול הקנסות ובקשה להישפט.

ג. ביום 17.2.15 הודיעה ראש ענף קנסות מנהליים לנאשמים 3 ו-4 כי:

"אין באפשרותנו לקבל בקשה לביטול קנסות ביחד עם בקשה להישפט. לפי החוק מי שהגיש בקשה לביטול קנסות לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט, אלא תוך 30 ימים מיום המצאת ההחלטה בבקשה לביטול הקנסות" (נספח נא/2, סעיף 2).

בהמשך נכתב עוד כי הבקשה לביטול הקנסות תועבר לתובע המוסמך והחלטתו תישלח לנאשמים. בהמשך חזרה ראש ענף קנסות והדגישה כי:

"עד לקבלת החלטת התובע המוסמך, אינך רשאת להגיש בקשה להישפט על עבירה נושא עבירת הקנס" (סעיף 4, נספח נא/2).

ד. ביום 31.5.2015, ועוד בטרם ניתנה החלטת התובע המוסמך בבקשה לביטול הקנסות הוגש כתב האישום מושא החלטה זו.

ה. בעקבות בקשתם של הנאשמים לבטל את כתב האישום, אשר הועלתה בדיון שהתקיים בבית דין זה, הודיעה המאשימה כי בשל טעות לא נדונה בקשת הנאשמים 3 ו-4 לביטול הקנסות, ואולם עתה דן התובע המוסמך בבקשתם והחליט לדחותה (החלטה מיום 15.10.15, צורפה להודעת המאשימה). משכך, ובשים לב למהות האישומים ולשלב המקדמי שבו מצוי ההליך, אין מקום להורות על ביטול כתב האישום.

4. הכרעה

על פי הוראות חוק העבירות המנהליות, התשמ"ו-1985, נתונה למאשימה הסמכות להחליט האם להגיש הודעת קנס (סעיף 8) או כתב אישום (סעיף 15) בגין עבירות מסוימות, ובהן העבירות מושא הליך זה. אם בחרה המאשימה להגיש הודעת קנס, רשאי הנקנס להגיש בקשה לתובע המוסמך לבטל את הקנס, כפי שאכן עשו הנאשמים בענייננו. סעיף 8 מתווה את השתלשלות העניינים במקרה זה :

א. על הנקנס להגיש בקשה לביטול הקנס;

ב. התובע המוסמך דן ומחליט בבקשה. על התובע המוסמך לנמק את החלטתו ולהשיב לנקנס בתוך זמן סביר;

ג. אם הוחלט שלא לבטל את הקנס, רשאי הנקנס להגיש בקשה להישפט בגין העבירות מושא הקנס.

לא ניתן להגיש בקשה להישפט בטרם ניתנה החלטת התובע המוסמך (סעיף 8א(ה)), כפי ששבה והדגישה ראש ענף קנסות מנהליים במכתבה מיום 17.2.2015 (סעיף 3.ג לעיל).

5. על פי הוראות סעיף 8.א לחוק משנתקבלה החלטת התובע המוסמך, ונדחתה הבקשה לביטול הקנס, עומדות בפני הנקנס שתי אפשרויות: האחת - לשלם את הקנס ובכך לסיים את ההליך המנהלי; והשניה - לבחור במסלול הפלילי, ולבקש להישפט בגין העבירות מושא הקנס. זאת עליו לעשות תוך 30 יום. אם תתקבל בקשתו תגיש המאשימה כתב אישום ויתנהל הליך פלילי.

מן האמור לעיל עולה כי משהוגשה הודעת הקנס, אפשרות הבחירה כיצד יימשך ההליך עוברת לידי של הנקנס. עליו לכלכל את צעדיו ולהחליט כיצד לנהוג. זכות זו עומדת לו רק לאחר שניתנה החלטת התובע המוסמך, והיא פוקעת לאחר 30 יום. בתקופה זו לא קמה למאשימה סמכות להגיש כתב אישום, שכן עדיין לא הסתיים ההליך המינהלי שבו מצויים הצדדים בשלב זה. כשם שהנאשם אינו רשאי להגיש בקשה להישפט כל עוד לא מיצה את האפשרויות העומדות לפניו במסגרת הליך זה, כפי שהדגישה ראש ענף קנסות במכתבה לנאשמים 3 ו-4, כך גם המאשימה אינה רשאית להגיש כתב אישום נגד הנאשם, שהרי הנ"ל טרם חיווה את דעתו אם בכוונתו להותיר את ההליך במסלול המנהלי או לפנות למסלול השני העומד לבחירתו. מטעם זה אין ליתן משקל כלשהו לבקשתם של הנאשמים 3 ו-4 להישפט שהוגשה במקביל לבקשה לביטול הקנס.

6. אוסיף עוד כי הגשת כתב אישום לפני מתן החלטתו של התובע המוסמך אינה ניתנת לריפוי לאחר הגשת כתב האישום, שכן היא שוללת מן הנאשם את זכותו לכלכל את צעדיו על סמך המצב המשפטי הנכון באותה עת, ומציבה אותו בפני עובדה מוגמרת. על המאשימה להקפיד על לוח זמנים זה גם אם הביע הנאשם את דעתו כי ברצונו להישפט, שכן עשה זאת עוד לפני שהיתה לפניו תמונה מלאה של הסיכויים והסיכונים הכרוכים בפניה להליך הפלילי. כפי שצוין לעיל על התובע המוסמך לנמק את החלטתו, וקיימת אפשרות שלאחר קריאת הנימוקים יגיע הנאשם למסקנה כי סיכויי קלושים, ויטב לו אם ישלם את הקנס המנהלי, על פני ניהול הליך פלילי על כל הכרוך בכך. הגשת כתב אישום עוד בטרם

ניתנה החלטת התובע המוסמך שוללת מן הנאשם את זכותו זו. בשל כך יש להיעתר לבקשה ולהורות על ביטול כתב האישום.

7. אמנם על פי הוראות סעיף 8א(ד)-

"(ד) הגשת בקשה לביטול הודעה אינה דוחה את המועד לתשלום הקנס"

היה על הנאשמים 3 ו-4 לשלם את הקנס אף אם הגישו בקשה לביטול, והם לא עשו זאת (ראו סעיף 9 להודעת הנאשמים 3-4 מיום 25.11.15, וכן נספח נא/2). אולם גם בכך אין כדי לשנות את המסקנה דלעיל. גם אם נאמר שבכך הביעו הנאשמים 3 ו-4 את דעתם כי בסופו של דבר יבחרו להגיש בקשה להישפט לאחר מתן ההחלטה, אין זו אלא השערה בלבד, ולא ניתן לומר בוודאות כי כך היו נוהגים לאחר החלטת התובע המוסמך, שנימוקיה בצידה.

8. אכן, גם לאחר הגשת כתב אישום, ניתן לאפשר לנאשם לחזור בו מבקשתו להישפט ולשלם את הקנס שהושת עליו מלכתחילה (עפא (ארצי) 49108-05-11 מדינת ישראל - משרד התמ"ת נגד ג.מ לירן בניה ופתוח בע"מ ואח', ניתן ביום 29.12.11), ואולם אין להקל ראש בהגשת כתב אישום. יש לזכור כי בבסיסה של כל עבירה מנהלית מצויה עבירה פלילית שאינה עבירת פשע, אך המחוקק הסמיך את שר המשפטים לאפשר את הסטת אכיפתה מן המסלול הפלילי אל המסלול המנהלי. בחוק עבירות מנהליות קבע המחוקק כי עבירות מסוימות מצדיקות הימנעות מהעמדה לדין במסגרת הליך פלילי. בכך הביע את דעתו כי יש לאפשר למי שעבר עבירות מסוג זה לכפר על העבירה על ידי תשלום קנס בלבד, אם הוא חפץ בכך. זכות זו ניטלה למעשה מן הנאשמים 3 ו-4 בעניינם. וכך אמר בית המשפט העליון בשבתו כבג"צ בעניין זה:

"סיכומה של נקודה זו. בהתאם להסדר שבחוק העבירות המנהליות, כל עבירה מנהלית נובעת מעבירה פלילית. ואולם, לגבי אותן עבירות הנכנסות בגדר 'עבירה מנהלית', דרך המלך שמתווה החוק היא של טיפול באמצעות סנקציות מנהליות-אזרחיות (ראו גם קנת מן "אפיונים מיוחדים של עבריינות הצווארון הלבן" עיוני משפט טו(3) 415, 426 (1990)). הכלל הוא של הטלת קנסות ואילו הגשת כתב האישום היא בבחינת החריג המחייב הנמקה (עניין אפרתי, בעמ' 509; עניין דה הס, בעמ' 473 - 474). למעט מקרים בהם החליט התובע כי הנסיבות מצדיקות הגשת כתב אישום, בידו של הנקנס הבחירה האם להוכיח את חפותו תוך נטילת הסיכונים הכרוכים בהליך הפלילי, או לסיים הטיפול בעניינו במישור המנהלי, על דרך של תשלום הקנס (בג"צ 93/06 ד.ג. כל גדר בע"מ נ' שר התעשייה

המסחר והתעסוקה, ניתן ביום 2.8.2011, סעיף 21 לפסק הדין.

על כן כל עוד לא הביעו הנאשמים את דעתם באופן ברור וחד משמעי, לאחר קבלת החלטת התובע המוסמך, כי ברצונם לפנות להליך הפלילי, לא ניתנה הסמכות למאשימה להגיש כתב אישום, ולפיכך הגשת כתב אישום במועד זה מחייבת את ביטולו.

10. נוכח האמור, ובהתאם לסעיפים 149(3) ו-150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 אני מורה על ביטולו של כתב האישום נגד נאשמים 3-4. לנוכח מסקנה זו, לא אדרש לטענות בעניין שיהיו והתיישנות.

הנאשמים 3-4 יודיעו למאשימה בתוך 30 יום האם הם מבקשים להישפט או לשלם את הקנס. אם יבחרו לשלם את הקנס, יעשו כן בתוך פרק הזמן האמור.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ו, 09 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.